

054 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

Een diensie

't Zeuvende leerjaer wier op de schole ingevoerd toe 'k net zes klasse deurlôope had. D'r kwam dus nog 'n jaertie bij, wà 'k hêemel nie aarg vong, want 'k gong graeg naer school. In een diensie goan lokte me hêelemael niet. De huishouwelijke waarksies die 'k thuis as oudste doen mos, daer hà 'k al een gloeiende hekel an. 't Is t'r jammer genogt toch van gekomme. Nog gêen veertien jaer was 'k, toe 'k m'n eerste diensie had, en wat voor êên! 't Wazze vrij jonge mense zonder kaander waer 'k was. Volges me moeder was de vrouw aarg perciesies, dus kon 'k 'r veul lere. Ze hadde goed d'r brôôd en 'n goed kosthuis is hêel wat waerd azzie in de groei ben. De waarktijje zouwe zijn van 's oches zeuven uur tot 's aeves zeuven uur, 's zaeterdags tot êên uur en 's zondags van tien tot twaalf uur.

Dien eerste maondagochend mos 'k om kwart voor zeuvene van huis. 't Was nie zô ver lôope. Gelijk was 't wasdag, daer was 't maandag voor. De vrouw want je zee gêen mevrouw, dat was allêen voor de deftighaaid en nie voor gewone mense, nou de vrouw dan hee, die had de kachel al angemaaekt én twêê grôôte petroliestelle. Daer beneeje de spoorbrug hà-je toe nog gêen gas. Aal 't waswaoter mos verwaarmd worde op 't vuur. De witte was sting al te trekke in de wasketel op 't fernuis. Ondertusse mos 'k buite de sondagse klere afborstele en de sondagse schoene poetse. 'k Mos t'r veraal om denke om 't stuksie zool tusse de voorzool en d'n hak niet te verete te poetse, dat mos ok beure! Was de witte was schôn, dan mos-tie naer d'n blaaik. Die was an d'n overkant van d'n dijk bij een boerderij.

Saome deeje we toe een baksie mit een sneechie koek. Daernae begonne we aan de bonte was. Laeter mos 'k toe de keukevloer anvege en stovve. De vrouw zurgde voor 't ete. D'r was soep mit brôôd van de zondag over, maor ze kookte d'r meel-deglijp bij, dat was pap van meel mit melk of kerremelk. Nae 't ete mos de vaet gedaen worde en mos 'k de petroliestelle een goeje beurt geve. Dat betekende dà ze afgeboend mosse worde mit sop dat bewaord was van de was. Aales mos naegespoeld worde mit schôn waoter en dan mos-ie 't goed laete drôôge. Ze wiere opgevreve mit olie. De pitte wiere netuurlijk afgeschuurd.

Onderdehand kò-je de was van d'n blaaik haole, spoele en drôôge. Dat drôôge gebeurde buite, of op een kleeerek voor de kachel in d'n huis. Iedere middag mosse de kraone gepoetst worde, die wazze aaltijd van koper. Ok de buitebel en de brievebus. Zô wazze d'r anderande klussies. Onder 't brôôd ete vroeg 'k of 'k om haalf zeuve weg moch, omdà 'k op een maaide verêeniging zat. Dat was van zeuvene tot achte en 't was hêelemael in de Kaarkbuurt.

De vrouw zee dat 't aagelijk nie volges de afspraak was, want d'r mos nog veul gestreke worde. "Weet-jie wat", zee ze, "komt dan om acht uur maor effentjies trug om te strijke". Nae 't brôôdete gong d'n baos- die iets in hout dee- z'n aage wasse en omklêeje in 't keukentjie. Somwaaile lag t'r dan wat zaogsel op de grond. Daerom mos dan 't keukevloertie weer angeveegd en 't geutstêentjie geschuurd worde. Aal mit aal was 'k tò nog net op tijd op de maaisies verêeniging.

Toe 'k trug kwam sting de strijkplank al klaor en de boute wazze op de kachel klaorgezet. 't Was bekant al negen uur toe 'k thuis kwam. Moeder doch eerst nog dà 'k maor op d'n dijk was blijve hange, maor toe 'k aales vertelde was ze bôôs en ze vroeg d'r aaige af of dat mens dat prutswassie nie eve zelf had kanne strijke. 'n Pôôsie laeter, toen de boi wat gezakt was, zee ze: "Je ken d'r aaigelijk ok gêên praot over maoke. Je verdien netuurlijk nie voor niks twêê vijf en zeuventig in de week en dan ok nog zô 'n goed kosthuis!"